

هفت چرخه ده هفت خوان و مریانو چه در چرخه مهری در پیر پیمانان که
 یوه ون وید شکار و مشور و پر شاخون هر یوشاخه بی شایسته بر سر کوه
 هره پانوی پیمال در بی دیناوه نرسایه لاندی کل جهان بکسان
 که بزرگال به ریز مرغ پر واز کا پیوه پانوی بی خان مستی تمام
 وه به نرسی تر بلر پانوی پوری بار خدای پیوه پانوی کدران که
 بهر برک فرشته بیج کویا نئی امر زشی دی نئی دامان که
 لک نر چه تجلی کا پندان مکه هر یو برک پید غه مثال و نشان که
 نرده لاندی غور جوی به نئی هر یو جوی و بهشت و نه حلالن که
 هفت یو جوی کا فوی بلاد شهد او دریم یو سسل سسل خن عیان که
 ظهور جوی و شود خن بهر یو خوز تر شهد هم خوشی و کوی تر زان که
 دهر جوی پکناره مرغول رونه او بیا هی پکش اصل در عرفان که
 چاپیره نر کمر لسه باقوه رومی سکر نری پکش لعل در مر جان که
 شایسته ی پکش بی و نسا به طری شه اوان ی پشا خون بلبلان که
 جیر لیل وی دغه و فادی طوری محمد چه زینتی هسیه نشان که
 دغه پس ی پاک بی لاس و بنوی پچویشی وه کوشه و نه روان که
 پنهان هی و کوش تر سوسه منک کتاب روایت مفسران که
 غه او به پکش را خدی عرش نوزده بیان هی دی و سولید به پسر وان که
 کولوه و فریوس و نه به نئی به نیزی لک غیشی دی کان که
 به هنج خای تیکا و نی به وری لاور بی خون دی لغا پاکان که
 که سهری پکش وه لیو بی نر غه فریخ حدیث حضرت هسیه بیان که
 هفت او به تر شود و بیسین می یاران خود لیده ی د عسلو پستوان که

خون

رشوک یو دم غه او به کوی ک بارانو توبه نه میکان و وینا و جانی و دان که
 نه به نیزی بی هنج کلک کل تر تک روایت هسیه راوی لرا و بیان که
 کشای دغه کوش دی لسه و ذی و هم دیو لاجتی مشک کوی غوران که
 مشکون بی دسر مر جان پکش پرا نه و پر داخل ی خن قوم دی مر جان که
 دو کی دو رود د پاک بی بی پنه تر که هم صفت ی دیار ی صفت سبحان که
 دوی هر کوه شایسته وه پر نشو ر کوشی پیمال دی ششان که
 او بر چون ی د سپو مر غلر و یاری خدای ددی بخیل صفت کوان که
 دغه رود پکنار باند و لار وه هر یو بر جی خدای بی عیبه نعمان که
 باند ی بی و ی کا سپر یال بی شمار خن و ای پشمار ستور یو د اسمان که
 چه امت بد حضرت رسول الله و بیاید وی باندی نوم و کوشی پنهان که
 هر چه روح پید قیامت غن بران و به نئی نوشای و کوش در کوشان که
 چه پید یانک و نری نری کوی پید جانی تل و نکاری پید یار فقیران که
 دغه پس یاروم اسمان دی یاسه یو عود و ره شکار و با ی سبحان که
 هفت محمود و پیمال لک کشتی یوی برج دسر باقوه ساز و نشان که
 یوم غه پنهان برج بانر سکان و نر کوشی پیمال د خسر و سانان که
 غه محمود تر عرش د لاند پید وارق هسیه نقل کتاب ناقلا تان که
 دغه چرک سروه د عرش تر کاکو د د پشو خای ترا و نه زک پایانان که
 سهری و رخ لسه و باقوه نمایان پید امشهی لکوه در پشمانان که
 هم کور دغه مر غه د بر جی د واره پشیه دده پید اصل و غوران که
 فلور د نری هک کون پیمور و به پنجه ذب هر ویشتر بر جانان که
 فلور د نری ویشتر توب مشک او د نری هک کون پیمور ویشتر غوران که